

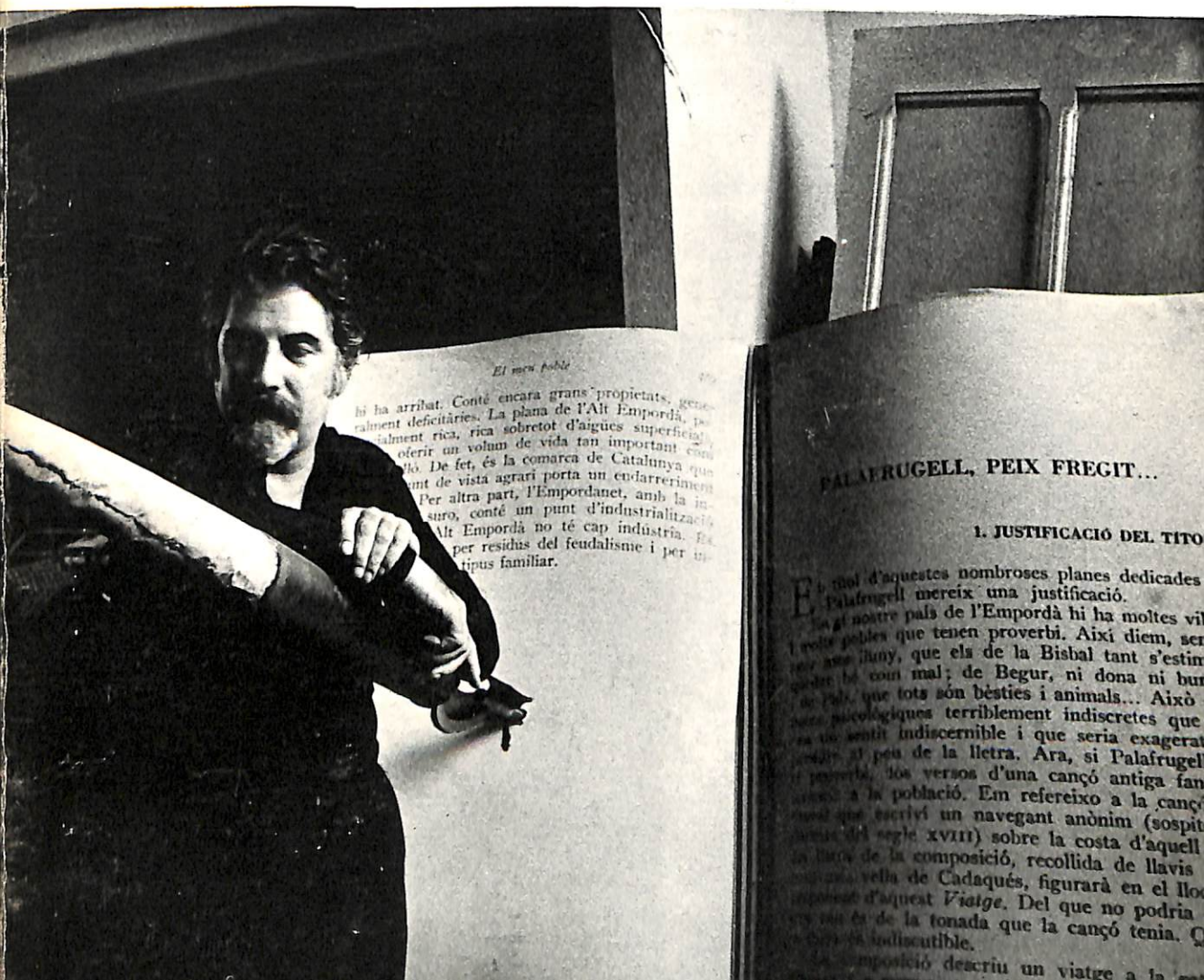
CUADERNOS

11

Guadalimar

CUIXART

El meu poble

hi ha arribat. Conté encara grans propietats, generalment deficitàries. La plana de l'Alt Empordà, tradicionalment rica, rica sobretot d'aigües superficials, ofereix un volum de vida tan important com el de l'Alt Empordà. De fet, és la comarca de Catalunya que més de vista agrària porta un endarreriment. Per altra part, l'Empordanet, amb la indústria del ferro, conté un punt d'industrialització. L'Alt Empordà no té cap indústria, sinó només per residus del feudalisme i per un tipus familiar.

PALAFRUGELL, PEIX FREGIT...

1. JUSTIFICACIÓ DEL TITO

El títol d'aquestes nombroses planes dedicades a Palafrugell mereix una justificació. En el nostre país de l'Empordà hi ha moltes vil·les i pobles que tenen proverbi. Així diem, ser com un lluny, que els de la Bisbal tant s'estimen a fer el mal; de Begur, ni dona ni burra; de Palafrugell, que tots són bèsties i animals... Això són frases psicològiques terriblement indiscretes que són tan inútils i que seria exagerat dir-les al peu de la lletra. Ara, si Palafrugell té un proverbi, els versos d'una cançó antiga fan referència a la població. Em refereixo a la cançó que escriuí un navegant anònim (sospita que visqués al segle XVIII) sobre la costa d'aquella zona de Cadaqués, figurada en el lloc on es troba aquest Viatge. Del que no podria dir res de la tonada que la cançó tenia. Queda indiscutible.